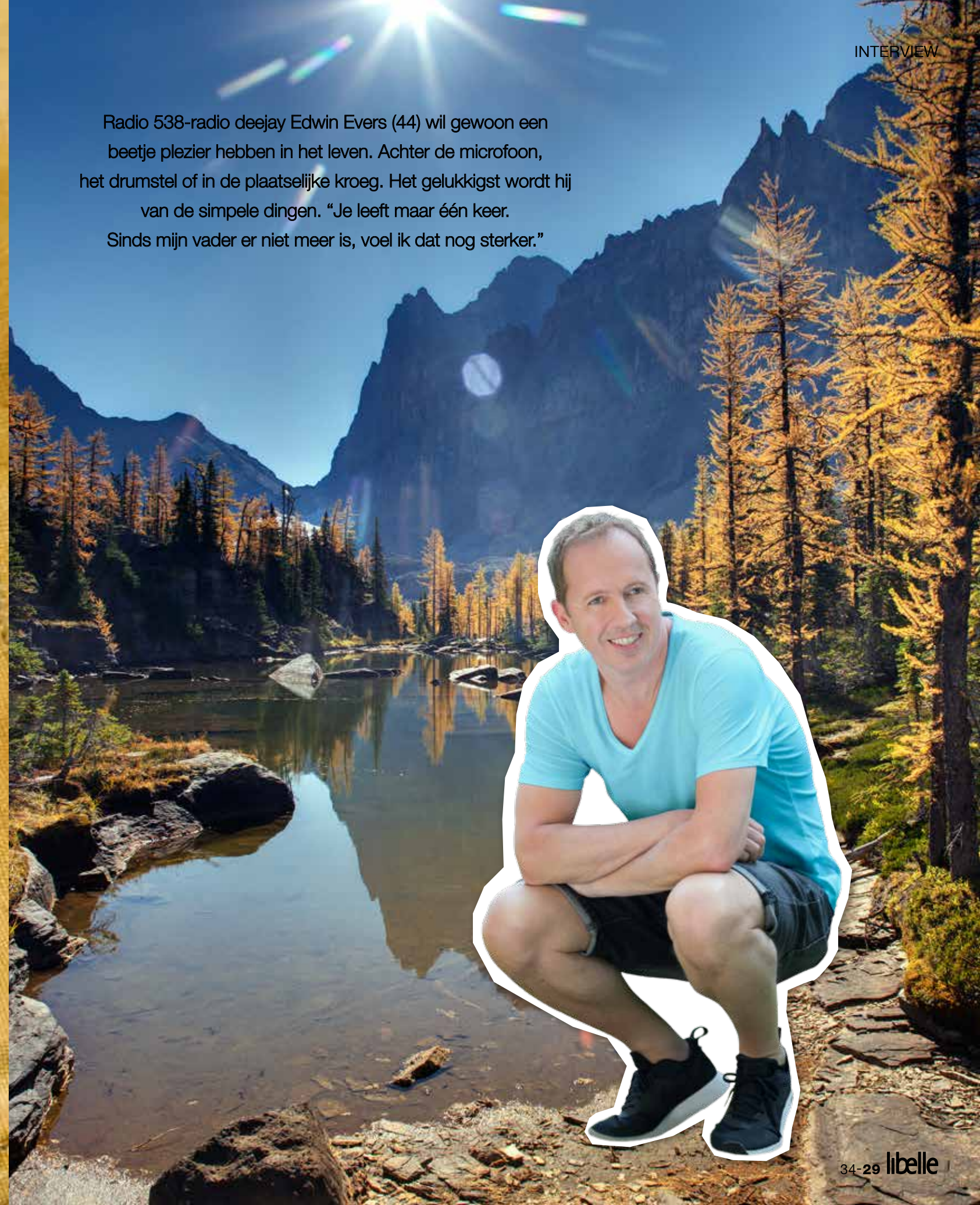

Radio 538-radio deejay Edwin Evers (44) wil gewoon een beetje plezier hebben in het leven. Achter de microfoon, het drumstel of in de plaatselijke kroeg. Het gelukkigst wordt hij van de simpele dingen. "Je leeft maar één keer. Sinds mijn vader er niet meer is, voel ik dat nog sterker."

EDWIN EVERS

Interview: Merel Brons. Fotografie: Dafne Ederveen

"Ik hoor de stem van mijn vader vaak in m'n hoofd: je moet gewoon doorgaan, jongen"

“IN EEN RIJTJESHUIS ZOU IK NET ZO GELUKKIG ZIJN”

Onze stylist mag thuis blijven vandaag, want Edwin Evers houdt tijdens de fotoshoot liever gewoon zijn eigen kleren aan. Al dat gedoe hoeft niet van hem. Die spotlights eigenlijk ook niet. Hij zit liever achter de microfoon bij zijn Radio 538-ochtendshow *Evers staat op*, waarmee hij na de zomer alweer zijn zestiende seizoen in gaat. Of achter het drumstel bij de Edwin Evers Band waarmee hij komende tijd de theaters in gaat. Hoewel dagelijks miljoenen Nederlanders ontwakten bij zijn stem, voelt hij zich het prettigst met een bescheiden groepje mensen om zich heen: zijn vijf vrienden, onder wie zijn twee broers Johan en Erik. Na afloop van een wedstrijd van de plaatselijke voetbalclub in zijn geboortedorp Hardenberg, drinkt hij met hen graag een biertje. Dat is het leven dat hij het liefst leidt. Klein, bescheiden. Doe maar normaal, dan doe je al gek genoeg. Dat is wat de jongste van de drie zoons Evers met de paplepel krijgt ingegoten in het Hardenbergse arbeidersgezin.

Als jonge jongen houdt hij zich al bezig met radio maken, eerst vanaf zijn zolderkamer, later bij de lokale radio. Daar is hij in zijn vrije tijd maar druk mee, afgezien van de weken in juli die het gezin doorbrengt op een Texelse camping. Edwin begint te glimlachen als hij daaraan terugdenkt: “Ik zie ons zo weer rijden in die volgeladen Opel Kadett naar Den Helder, waar de boot naar het Waddeneiland vertrok. Soms moesten we er uren wachten. Maar het gaf allemaal niks, want we hadden vakantie. Als de beige met groene vouwwagen was uitgekapt, kon het grote genieten beginnen. Veertien dagen kamperen in de duinen op camping Kogerstrand. Spelen op het strand, voetballen, ravotten, in één woord: geweldig!”

Twee jaar geleden ging Edwin Evers nog één keer met zijn ouders en zijn broers naar Texel. *For old times' sake*. Inmiddels was het gezin met alle vriendinnen en kinderen behoorlijk uitgebreid. De broers leidden ze rond over hun camping waar ze vroeger met zo veel plezier hadden gestaan. Het gezin haalde herinneringen op aan al die mooie zomers. Nog steeds bekijkt Edwin regelmatig de foto's van deze familietrip. “Het was fantastisch om al onze mooie momenten van vroeger met onze vrouwen en de kinderen van mijn broers te delen. Maar het was vooral bijzonder om nog een keer met z'n allen zo bij elkaar te zijn. En ik ben heel blij dat we er niet langer mee hebben gewacht en gewoon zijn gegaan. Een jaar later had het namelijk niet meer gekund.” Een jaar na deze mooie vakantie, op 1 juli 2014, overleed Edwins vader aan de gevolgen van een hersenbloeding. De dag vóór het interview met Libelle was het precies een jaar geleden.

Hoe heb je het afgelopen jaar ervaren?

“Cliché maar waar: alle eerste keren zijn moeilijk. Zijn eerste verjaardag, de eerste Vaderdag dat hij er niet meer was. Vooral de eerste keer kerst vond ik erg zwaar. We vierden het met z'n allen bij mij thuis. Je weet van te voren dat zo'n dag beladen is, en dat was het ook. Toen mijn moeder heel moedig een speech hield waarin ze ons bedankte voor alle steun de afgelopen maanden, liepen de tranen over mijn wangen.”

Heb je het gevoel dat je haar kunt steunen? “Ik probeer zo vaak mogelijk naar haar toe te gaan. Elke dag ga ik wel even langs om koffie met haar te drinken of neem ik haar mee uit lunchen. Maar het is voor haar natuurlijk verschrikkelijk om na 62 jaar opeens alleen door het leven te moeten. Mijn vader was al 25 jaar met pensioen, ze deden echt alles altijd samen. Ik vroeg me weleens af: hoe moet het nu met haar verder? Ze heeft niet eens een rijbewijs, ze kan ook niet meer fietsen en

“Muziek is een trigger; bij een bepaald nummer komen de tranen”

Hoe gaat het nu met je? “Het gaat wel goed, hoewel ik mijn vader gewoon ongeloflijk mis. We hadden een goede band en belden elkaar vaak om even bij te praten. Dat hoefde niet eens over iets bijzonders te gaan, over het weer, de tuin. Meestal waren het korte gesprekken, behalve als het over muziek ging. Mijn vader was ook muzikant en speelde als trompettist in een band. De liefde voor muziek zat bij ons allebei erg diep. Als we daarover begonnen, konden we zo uren doorpraten. Die gesprekken mis ik het meest.”

was alleen al daarom compleet op mijn vader aangewezen. Gelukkig gaat het nu redelijk goed met haar. Er zijn momenten dat ze het allemaal eventjes niet meer ziet zitten, maar het grootste deel van de tijd weet ze zich op te peppen en gaat ze gewoon door. Mijn vader was een nuchtere man. Hij zei altijd: ‘Als het je tijd is, dan ga je. En als ik ga, dan moeten jullie gewoon doorgaan.’ Ik weet dat hij had gewild dat wij de draad gewoon weer oppakken.”

Kun je dat ook, de draad oppakken?

“Ja, maar het verdriet overvalt me soms opeens. Op momenten dat ik het niet verwacht. Muziek is bij mij een trigger; als ik een bepaald nummer hoor, komen die tranen. Toen Glennis Grace tijdens het vijftienjarig jubileum van *De Ochtendshow* live bij ons in de studio een van mijn favoriete nummers, *Black Bird* van de Beatles zong, werd het me te veel. De dag ervoor was de verjaardag van mijn vader geweest. Ik had het de hele dag al moeilijk. Zij begon te zingen en daar ging ik.”

Heb je gisteren op de sterfdag van je vader ook bepaalde muziek gedraaid?

“Ja, in de uitzending heb ik er zelfs bij stilgestaan. Het was vorig jaar, om kwart over zes 's ochtends, toen het gebeurde. Ik heb mijn gevoel gedeeld. Ik zei: ‘Een jaar geleden blies mijn vader zijn laatste adem uit.’ Mijn sidekicks Niels en Rick waren er stil van. Daarna heb ik *The living years* van Mike + the Mechanics gedraaid, een bijzonder nummer. Ik heb dat met de band unplugged opgenomen en draaide het een keer in de auto terwijl mijn moeder naast me zat. Ze begon spontaan te huilen. Ze verstaat helemaal geen Engels, maar het nummer raakte haar omdat ze het zo mooi vond. Het gaat over de band tussen een vader en zijn zoon. En dat ze met elkaar moesten delen wat ze kwijt wilden, zolang het leven duurt. Zij draait het nu elke dag en vindt er steun in. Mooi dat muziek dat met je kan doen.”

Waar vind je zelf steun in? “In de stem van mijn vader, die ik regelmatig hoor, in mijn hoofd. Dan zegt hij bijvoorbeeld: ‘Je moet gewoon doorgaan, jongen. Dit is hoe het leven gaat. Schouders eronder.’ Dat geeft me troost. De gedachte dat hij 82 is geworden en tot het einde van zijn leven eigenlijk nog in vrij goede gezondheid alles heeft kunnen doen wat hij wilde, geeft me rust. Hij speelde tot het laatste moment nog trompet! Daarnaast weet ik hoe trots hij op ons allemaal was en op het feit dat wij het als broers zo goed met elkaar kunnen vinden. Hij heeft een goed leven gehad, daardoor kan ik er makkelijker vrede mee hebben.” ▶

EDWINS PLAYLIST

Speciaal voor Libelle stelde Edwin Evers een Spotify playlist samen met daarop zijn 10 favoriete ‘We gaan naar buiten’-nummers. Ga naar [Libelle.nl/Edwin](https://www.libelle.nl/edwin) om de playlist te beluisteren.

Edwin Dinan Evers werd geboren op 9 mei 1971 en heeft twee oudere broers. Hij groeide op in Hardenberg en deed ervaring op bij lokale omroepen en in plaatselijke discotheken. Hij begon zijn carrière als deejay bij Veronica en startte in 1997 met *Evers staat op*, op 3FM. Het ochtendprogramma werd mede door zijn imitaties van de broertjes De Boer, Johan Cruïff en Rob de Tuinman razend populair. Inmiddels is het programma al zo'n vijftien jaar dagelijks te beluisteren bij Radio 538 tussen 6 en 10 uur 's ochtends. Edwin Evers ontving meerdere Marconi Award's. Binnenkort begint zijn theatertour met de Edwin Evers Band. Hij woont samen met Leone. Kijk voor de speeldata op edwineversband.nl

Sta je weleens bewust stil bij het verlies van je vader? “Ja. Ik ga bijna elke week wel even naar zijn graf. Ik vind het een prettige plek om te zijn omdat hij voor mijn gevoel daar ook echt is. Ik ga er zitten, zet de bloemen goed of ga met een giertertje over de plantjes. Het is fijn om daar dan even alleen te kunnen zijn en bewust bij hem stil te staan. Het leven dendert anders maar zo door. Als ik daar zit en om me heen kijk, kan ik alles relativëren en bedenk ik: uiteindelijk lig ik hier ooit ook. Dat besef houd me met beide benen op de grond, daardoor weet ik wat echt belangrijk is. Je leeft maar één keer. Sinds hij er niet meer is, voel ik dat nog sterker.”

Wat is voor jou belangrijk in het leven?

“Ach, kleine dingen, eigenlijk. Ik wil gewoon een beetje plezier hebben. In mijn werk heb ik dat zeker. Ik vind het nog steeds fantastisch dat ik elke ochtend die show mag maken met een leuk team om me heen. Ook het optreden met de band vind ik helemaal te gek. Eigenlijk word ik het meest gelukkig van simpele momenten: met mijn vrienden in de auto onderweg naar een uitwedstrijd van HHC Hardenberg, op de terugweg klaggen als we verloren hebben, toch nog maar even een biertje gaan drinken en dan gaat opeens het café sluiten omdat we zomaar uren verder zijn. Je kunt me niet gelukkiger maken. Dat is toch waar het leven om draait? Pas was er nog zo'n avond, ging ik met twee jongens uit de band een hapje eten en dronken we daarna een biertje. Diepe gesprekken, natuurlijk. De volgende dag liep ik nog met een *big smile* rond. Ik heb mijn vrienden een berichtje gestuurd: Bedankt voor de top-avond!”

Wat doe je liever: radio maken of drummen? “Ik vind het een onmogelijke keuze omdat ik het allebei graag doe, maar ik ben als muzikant niet half zo goed als deejay. Dus radio maken zou dan toch voorrang krijgen. Ik kan redelijk drummen, maar ik ben nog geen topper.”

Je staat elke ochtend om 4.10 uur op en speelt in het weekend met de band.

Dat klinkt als topsport. “Dat valt wel mee, hoor. Ik houd het vol doordat ik zorg voor regelmaat in mijn leven. Elke avond uiterlijk om acht uur, half negen naar bed en doordeweeks niet te veel alcohol. Ik verleg gewoon mijn ritme. Dat gaat in de weekends natuurlijk mis, omdat ik na optredens laat thuiskom. Dan lukt het me op zondagavond niet om op tijd in slaap te komen en moet ik de maandagochtend toch vroeg uit de veren. Op maandagavond lig ik stevast voor pampus.”

Hoe belangrijk is geld voor jou? Volgens Google ben je goed voor 13 miljoen...

“Dat geld niet belangrijk is, kun je makkelijk zeggen als je genoeg hebt. Maar ik lieg echt niet als ik zeg dat het nooit mijn drijvende kracht is geweest om veel te verdienen. Ik heb altijd mooie radio willen maken, dat wel. Dat ik daar zo goed voor betaald krijg, is natuurlijk heel mooi meegenomen.”

Waar heb je onlangs exorbitant veel geld aan uitgegeven? “Aan de verbouwing van mijn huis. Het is een vrijstaand huis in Hardenberg, een voormalige burgermeesterswoning. Toen ik er vroeger langsfietsde, vond ik het al prachtig. En nu kwam het zo uit dat ik het kon kopen. Ik heb het volledig laten verbouwen en woon er samen met mijn vriendin Leone. Zij komt uit hetzelfde dorp als ik en wilde hier ook graag blijven wonen. Het is een heerlijke plek. Geld heeft me de vrijheid gegeven om dit te kunnen kopen. Zo zie ik dat. Maar ik weet zeker dat ik in een rijtjeshuis net zo gelukkig zou zijn.”

“Ik ga elke avond om acht uur, half negen naar bed”

Het rijtjeshuis is dus inmiddels vervangen voor een monumentaal pand, de lokale radio werd Nederlands' grootste radiostation. En een kampeervakantie stond dus niet op het programma. Edwin: “Zo'n tent opzetten, is toch niet echt iets voor mij. Te veel gedoe. Ik huur dan toch liever een huis. Net zoals voorgaande jaren met vijftien vrienden op Ibiza. Mijn broer is er ook altijd bij. Vorig jaar hadden we het er best moeilijk toen mijn vader net was overleden. We waren er wel, maar we waren er allebei niet helemaal. Gelukkig hadden we vrienden om ons heen en werden de lange avonden aan tafel vaak toch nog gezellig. Daar kreeg ik dan wel weer een blij gevoel van. Maar daar hoef je echt niet helemaal voor naar Ibiza.” □